

עמ"י 13409/11/14 - נועם פדרמן, אליהו מן ההר, דוב ירמיאל מורל נגד משטרת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"י 13409-11-14 פדרמן ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

1

בפני העוררים	כב' השופט כרמי מוסק
נגד המשיבה	משטרת ישראל
	1. נועם פדרמן 2. אליהו מן ההר 3. דוב ירמיאל מורל

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בתיק מ"י 53320-10-14, מיום 31.10.14 (כב' השופט א' נחלון), לפיה ישוחררו העוררים בתנאים של התייצבות לחקירה או כל הליך משפטי אליו יידרשו להתייצב, בכך שיקיימו כל הוראה של שוטר הניתנת בעניין הר הבית, או איסור עלייה כפי שהתחייבו, וכמו כן הורה כי על העוררים להפקיד כל אחד סך של 500 ₪ וכן יחתמו על ערבות עצמית וימציאו ערבות צד ג', כאשר כל ערבות תהיה בסך 2,500 ₪. בית המשפט הורה כי התנאים ימולאו עד ליום 2.11.14 ולא יהוו תנאי לשחרור.

2. בערר נטען, כי ביום 30.10.14, בשעות הצהריים, נעצרו העוררים ושניים נוספים בחשד לעבירת התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כל זאת מאחר שהעוררים הביעו מחאה כנגד סגירת הר הבית ליהודים לאחר ניסיון ההתנקשות של מחבל ביהודה גליק לילה קודם לכן.

3. העוררים טוענים כי נעצרו למשך 24 שעות ולא הובאו בפני בית המשפט באותו היום, למרות שמשטרת ישראל התכוונה לשחררם בתנאים.

4. ביום 31.10.14 התקיים דיון בבית המשפט, כאשר המשיבה ביקשה להרחיק את העוררים מהר הבית לתקופה

של 45 יום וכן ביקשה שכל אחד מהעוררים יפקיד ערבות עצמית וערבות צד ג', אולם בית המשפט לא נעתר לבקשת ההרחקה מאזור הר הבית, אלא הסתפק בערבות כספית ובערבות צד ג'. העוררים טוענים שלא היה מקום לחייבם בהפקדה כספית שאינה משרתת תכלית כלשהי, אלא נועדה לפגוע בהם כלכלית.

5. העוררים טוענים עוד, כי עצם העובדה שהמשיבה לא דאגה להביאם בפני שופט עוד ביום מעצרו מעלה שאלה בדבר חוקיות מעצרו.

6. נציג המשיבה טען כי לאור חומר הראיות אותו הציג בבית המשפט השלום וכן לפני עולה שהעוררים, חרף האיסור להיכנס למתחם הר הבית ביום האירוע, ניסו להיכנס בכוח דרך שער המוגרבים, בכך שדילגו מעל מחסום משטרת שהוצב שם וניסו לעבור לתוך הר הבית. נציג המשיבה סבור שלא נפל פגם כלשהו בהחלטת בית המשפט שבחן את חומר הראיות שעמד לפניו וקבע כי קיימת עילת מעצר כנטען, גם אם ברמה שאינה גבוהה, ולפיכך הורה על שחרור העוררים בתנאים.

7. סבורני, כי חומר החקירה אכן מעלה חשד סביר שהעוררים ביצעו את העבירות המיוחסות להם, היינו התנהגות העלולה לפגוע בשלום הציבור והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו.

8. בית משפט השלום סבר, כי אין מקום להורות על הרחקת העוררים מאזור הר הבית משמדובר בצעד חריף מדיי לטעמו בנסיבות העניין, היינו הגבלת תנועת חשוד כאשר החשוד מבקש לממש את חופש הפולחן שלו.

9. המשיבה קיבלה את עמדתו של בית המשפט בעניין זה, שהתייחסה לעוררים ובנסיבות החשד הסביר לביצוע העבירות על ידם.

10. באשר לטענת העוררים שלא היה מקום להטיל עליהם הפקדה כספית, סבורני שבית משפט השלום, לאחר שבחן את הנסיבות, ערך את האיזונים והשיקולים המתאימים כאשר מטרת ההפקדה היא להבטיח שהעוררים לא ינסו להפר פעם נוספת את השלום והסדר באזור הר הבית ויישמעו להוראות השוטרים. גם באשר להחלטת בית המשפט, כי על העוררים להישמע להוראות השוטרים באזור הר הבית, אין צורך לומר כי מהחלטת בית המשפט עולה שהכוונה היא שעל העוררים להישמע להוראות החוקיות והלגיטימיות של השוטרים.

11. לאור כל האמור, לא ראיתי כי נפלה טעות כלשהי בהחלטת בית המשפט ועל כן הערר נדחה.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ה, 09 נובמבר 2014, בהעדר

עמוד 2

הצדדים.

כרמי מוסק, שופט